Ч. 187. Второк 3 вересня (21 серпня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і тр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Кровава подія в Панаді. — Анґлїя а Єгипет. — Сербія а Болгария. — Подїї в Марокку.

З Відня доносять, що Рада державна буде скликана на день 15 жовтня. Заким посли зберуть ся у Відни відбудуть ся у президента мінїстрів конференциї з проводирями партий, які будуть відносити ся до предложеня угодового, до наради над буджетом і до скликаня делеґаций. Найблизша рада мінїстрів відбуде ся дня 9 с. м. Зачувати також, що мінїстри земляки, ческий і нїмецкий, мають уступити. Зато християньско-социяльна партия Люеґера пре дуже до того, щоби член еї пос. Ґесман став мінїстром.

Тирольский сойм як доносять з Інсбрука, не буде скликаний а то длятого, що ухвали італїяньских послів соймових в Триентї відобрали всяку надію на здібність сойму до роботи. Недавно тому була чутка, що маршалок краєвий др. Катрайн скличе проводирів партий на нараду в справі уложеня проґрами робіт. На запитане відповіли всї проводирі клюбів тирольского сойму, що таке скликуване непотрібне, бо не має цїли.

З нагоди кровавої бійки гонведів з Румунами в Панадї вийшла виѵзвана в Арадї румуньска ґазета „Tribuna“ в чорних обвідка, а у вступній статиї обговорюючій ту подію каже між иншим так: Тепер наконець знаємо, длячого Угорщина не вдоволена духом спільної армії і домагає ся самостійного національного войска. Як би сповнило ся се бажанє Угорщини, то був би дух тої армії такий самий як і гонведів, дух народної ненависти. Тодї могли би ми що дня доживати кровавої різнї подібної до тої як в Панадї.

З войскової сторони представляють тепер урядово цїлу справу в зовсїм иншім сьвітлї. Отже насамперед констатують, що нїколи не убито а відтак кажуть, що слїдство виказало, що гонведи не ужили оружия на команду або на приказ. Войско лиш побачило, що розлючена товпа впала до льокалю, де були закватировані официри, і прибігло официрам на поміч. Та й не войско зачіпало, але товпа перша кинула ся на гонведів. Противно же констатує пос. Манію, що войско перше кинулось на Румунів і що підполковник Катадар аж на кількаразову просьбу писаря Сімона, казав затрубити на гонведів до відвороту.

О переговорах, які вели ся підчас стрічи анґлїйского короля Едварда з нїмецким цїсарем дійшли до публичної відомости лиш дуже загальні вісти; тепер же в дипльоматичних кругах говорять, що підчас тої стрічи поручено також дуже важну для Анґлії справу **усуненя в Єгипті мішаного і конзулярного судівництва.** Льорд Кремер, реорґанізатор Єгипту, домагав ся конче знесеня сего судівництва в інтересї консолїдациї анґлїйскої верховної власти в Єгипті і предкладав скликанє дипльоматичної конференциї в сїй справі, але то не сподобало ся лїберальному правительству і стало ся причиною, що льорд Кромер подав ся до димисиї. Король не міг его удержати; перепер лиш то, що парлямент ухвалив виплатити Кромерови значну суму за его заслуги. Гадку Кромера приймив однак король Едвард за свою а зближене Анґлії до Нїмеччини має послужити до того, щоби позискати згоду Нїмеччини а тим і всїх других держав для зміни того правного стану в Єгипті, який в Анґлії уважають за великий тягар для себе. Як би Нїмеччина на то згодила ся, то фактично не противилась би нїяка инша держава, бо найбільше інтересована Франция від часу заключеня угоди з Анґлією в цьвітни 1904, не противна в засадї намірам Анґлії в Єгипті. Як принято пляни короля Едварда в Ішлю і Вільгельмсгиге, годі знати; але то певна річ, що до скликаня конференциї

Передовсїм інтерес.

Із споминів інжиніра — Ул. Мавра.

З році 1889 було в Пенсильванії, в Барельсвіль вісїм окремих копалень нафти в руху. В глубинї чотириста стіп відкрито богаті жерела кипячки, котру добувано на верх помпами. Барельсвіль зробило ся до чверт року і мало около двіста домів. Місцевість ся називала ся містом, бо мала церкву і три коршми, але не тїшила ся доброю славою, що впрочім дасть ся й легко зрозуміти, бо цїла околиця воняла так страшенно нафтою, що чужинців, котрі перший раз до Барельсвіль приїхали, брала ся розпука. Але чоловік остаточно до всего привикне, навіть і до смроду нафти а відтак вже зовсїм нїчого не чує.

Одним з найбогатших і найзнатнїйших властителів жерел був Самійло Ґрегим, котрий мав свій двірок в сусїднїй місцевости Шерпевіль. Там мешкав він зі своєю жінкою і своєю донькою Фльориною. Пані Ґрегим заєдно нездужала а Фльорина нудила ся тим більше що анї в Шерсвіль анї в Барельсвіль не було анї концертів анї театру анї нїякої нагоди до флїрту.

Ґрегим побудував був в послїдних часах недалеко від своїх нафтових жерел рафінерию, в котрій очищувано нафту зараз від всяких домішок. Позаяк побічні добутки, які при тім лишали ся, знаходили також добрий збуток, то він робив знаменитий інтерес. Остаточно продавали ему й другі властителї копалень свою кипячку і рафінерию треба було заєдно збільшати.

На управителя рафінериї приймив він собі був якогось молодого єнкі з Кеннектікет, котрий розумів знаменито своє дїло і був промисловцем від голови до ніг. Він називав ся Гаррі Вельстон, був ученим хеміком і не лиш зручним в своїм фаху, але й добрим товаришем тай шпортсменом і длятого Ґрегим притягнув его до свого дому, щоби він забавляв знуджені дами. Оттак то Гаррі і Фльорина бували часто разом, забавляли ся знаменито з собою, ну, та й само собою розуміє ся, що полюбили ся.

Ґрегим не добачував нїчого, бо насамперед позваляв дочцї робити, що хотїла, а відтак голова у него була повна клопотів, які мав зі своїми інтересами.

Якраз тепер лютило его то дуже, що в Барельсвіль появила ся нараз нова фірма, а то фірма Аштон & Барбер, і робила там проби верченя. Она спровадила собі була так званого шукача нафтового, якогось ґеольоґа, котрий оглянув добре ґрунт а відтак сказав, що в сподї недалеко рафінериї Ґрегимса знаходять ся підземні поклади нафти. Ґрегим і другі властителї копалень сьміяли ся з того, бо в тих місцях вже нераз верчено за нафтою і нїхто еї не знайшов. Ропа нафтова або кипячка, знаходить ся, як звістно, замкнена в серединї землї в заглубинах, а тоті, здаєсь, не виходили поза границю Ґрегимової рафінериї. Але Аштон & Барбер мали гроші; они виставили вертїльну вежу і вертїли. Коли довертїли ся аж до глубини шість сот стіп, показали ся слїди води з нафтою. Ґрегим тим зажурив ся. То грозило тяжким пошкодженем всїм інтересам в Барельсвіль, колиб Аштон & Барбер дійсно докопали ся нафти. До того ще той шукає нафти сказав, що в тім місци, де верчено, знаходить ся найбільший поклад нафти в цїлій охрестности. Отже то не конче була щаслива хвиля, коли Гаррі Вельстон явив ся у Ґрегима, щоби попросити его о руку его доньки.

Але Ґрегим анї не здивував ся анї не розгнївав ся.

— Сїдайте собі — сказав він добродушно — закуріть собі циґаро та поговорім спокійно о сїй справі. Отже ви любите мою доньку?

— Я признав ся вашій донцї — сказав на то Гаррі — що еї люблю, а она заявила менї, що мене також любить. Отже зовсїм природно, що ми хотїли би тепер пібрати ся.

— Розуміє ся, та й то не злий для вас інтерес. Я би то так само зробив. Отже приступім зовсїм правильно до справи. Скажу вам відразу й коротко: Не можете женити ся з моєю донькою. Ви, загально взявши, зовсїм догідні для мене, з вас добрий промисловець, і жаль менї, що мушу вам відказати, але в моїм підприємстві єсть капітал мого приятеля Ґудвайна, а ми батьки так собі уложили, що Ґудвайнів син має оженити ся з Фльориною. Коли віддам Фльорину за вас, то він відбере свій капітал і я зруйнований. Ви самі не маєте більшого капіталу, хоч ваша робоча сила і ваше знанє суть цїнні.

Серед таких обставин розумію — сказав Гаррі. — Отже прошу, увільніть мене від служби.

— Увільненє дістанете. До вісїм днів знай-

приступлено би аж тоді, як би була певність згоди всіх великих держав.

Ювилей панованя кн. Фердинанда болгарского, який сими днями обходжено дуже торжественно в Софії і цілій Болгариї, довів до дивного непорозуміня межи Сербією а Болгарию. З нагоди того ювилею з'їзджали ся тисячі людий з найдальших закутин Болгариї до Софії. Однак з браку ваґонів полишали ся тисячі людий, що хотіли взяти участь в ювилейнім торжестві, на всіляких стациях зелізничих. Сербске правительство відмовили прислуги болгарскому превительству і не дало потрібного числа ваґонів. Внаслідок такого поступованя розпорядив болгарский міністер торговлі, щоби сей час на всіх болгарских лініях застановлено всякі догідности, які доси роблено всему, що приходило із Сербії. Поступоване сербского правительства викликало загальне невдоволене і причинить ся певно ще більше до того напруженя в сербско-болгарских відносинах, яке доси тихцем заєдно панувало.

Про битву під Касаблянкою дня 28 с. м. нема ще докладних вістий, але вже з того, що знає ся, мала то бути страшенна борба. Кілько Марокканців стануло до неї, не знати; але то певна річ, що велика сила, бо Французи такого атаку зовсім не сподівали ся ані навіть не припускали. Неприятель мав навіть одну пушку, котрою розпочав був битву. Французка піхота відперла однак неприятеля, а артилерия переслідувала єго ще на чотири кільометри далеко. Тимчасом марокканьска піхота і кавалерия, що поховала ся була в хащах, обскочила Французів зі всіх боків і зачала стріляти до них з карабінів. Один французкий відділ мусів був навіть уступити ся, бо показали ся були нові сили марокканьскі. Як тепер доносять з Касаблянки, уратувала Французів лиш артилерии від катастрофи. Марокканциї показали снамениту тактику. Здає ся, що ними проводив хтось, що обзнакомлений докладно з новочасним способом веденя війни.

З Танґеру доносять, що султан Мулей Гафід видав до племен відозву з завізванем, щоби залишити всякі атаки аж до часу, коли він прибуде. Коли би переговори з Французами мали розбити ся, Мулей Гафід буде разом з племенами вести борбу против християн. Внаслідок того настав спокій.

Новинки.

Львів, дня 2-го вересня 1807.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував секретаря скарбового Станислава Ценнермана старшим інспектором сторожі скарбової II-ої кляси для округа краєвої Дирекциї скарбу у Львові.

— **Відкрите вистави в Яворові.** Вчера в полудне в присутности Є. Е. п. Намістника ґр. Андрія Потоцкого і Є. Е. п. Маршалка краєвого ґр. Станислава Бадені'го, котрі приїхали самоїздом зі Львова та в присутности місцевих властий, властителів більшої посілости з сусідства і численних селян відкрито виставу в Яворові, котра представляє ся дуже красно.

— **На повитане Преосьв. еп. Ортиньского,** котрого приїзду до Ню Йорку сподівали ся дня 27 серпня с. р. зложено — як доносить американьска „Свобода“ — комітет із слідуючих членів: о. К. Лавришин, о. Н. Стефанович, о. Чопей, о. Й. Чаплиньский, о. І. Яницкий, о. Г. Чопей, о. Стеф. Марак, о. Т. Обушкевич і пп. М. Бабій, Г. Ґеля, А. Овсяк, І. Угрин, Конст. Кирчів, І. Шмід, Жаткович, А. Цурковский, І. Адзіма, С. Ядловский і І. Жидик. Пять членів комітету, а іменно: оо. Лавришин, Чаплиньский, Яницкий, Кешеляк і пан Кирчів мали окремим судном виїхати на стрічу Преосьв. Владики до корабля „Kaiser Wilhelm II“, а звідтам приїхати до Гобокен, де на повитане мав ждати цілий комітет. На доку мав повитати Преосьвященого о. Т. Обушкевич. В церкві мав повитати місцевий парох о. Й. Чаплиньский, а по молебни о. Лавришин іменем всего духовеньства і руского народу. О 5 год. по полудни мав відбути ся в честь Є. Преосьв. бенкет, а дальша проґрама привітного торжества постановляє так: „На бенкеті кождий має явити ся в чорній одежі (Prinz Albert coat) і в чорнім твердім капелюсі. У бенкеті возьмуть участь лиш мужчини. Вступ на сей бенкет вільний так духовним як і мирянам делеґатам і неделеґатам за зложенем 5 долярів у касиєра о: Чопея. Припадаючий празник Успенія з дня 28 с. м. мають сьвященики переложити на слідуючу неділю, обяснивши се людям, а самі всі як оден мають явити ся в Ню Йорку на привитане Епископа і бути присутними до асисти Єго Преос. в Службі Божій на день Успенія в церкві нюйорскій“. По бенкеті мав відбути ся величавий концерт.

— **Тов-о ґімн. „Руский Сокіл“** в Тернополи устроює дня 22 вересня 1907 в міскім огороді великий фестин, полученяй з фантовою льотериєю. Просить ся о ласкаві дари на льотерию. Дохід призначений на будову „Сокільні“; площу вже куплено і вже в найблизшім часі має ся приступити до будови, тому просить ся численнійшими як в минувшім році датками приспішити довершене сего великого діла.

— **Самоубийства з важних причин.** Герман Цітрон, 20 літний маляр комнатний, згриз ся так дуже тим, що згубив годинник і два перстені, що поставив відобрати собі житє і в тій цїли наів ся на сухо головок із шведских сірничків, в котрих, як звістно, нема фосфору і котрі не можуть длятого отроїти, але мимо того можуть викликати великі болї, а остаточно й смерть спричинити. Першу поміч подало єму товариство ратункове виполокавши єму жолудок, а відтак відослано єго до шпиталю. — Шміла Поленберґ, кільканайцять-літний хлопчище, хотів оногди в полудне повісити ся в реальности при ул. Котлярскій ч. 29. Хлопця ще в пору відтято і уратовано. Причиною наміреного самоубийства було, що родичі кажуть займати ся єму домашним господарством, чого він дуже не любить.

— **Дрібні вісти.** Межинародний конґрес нафтовий відбуде ся в днях від 8 до 15 с. м. в Будапешті. В конґресі тім возьме участь також проф. Роман Залозецкий. — З Москви доносять, що там сконстатовано бактеріольоґічно перший случай холери. — В Сан Фванціско було 9 случаїв занедужаня на чуму а з того сім случаїв смерти. — На ринку у Львові арештовано Джуму з Винник за крадіж артикулів поживи. — Львівска поліция одержала з Люцерни донесене, що в однім з тамошних готелів вкрадено всіляких біжутерий на 4685 долярів.

— **Процес руских студентів у Відни.** Перед віденьским судом карним розпочала ся нині розправа руских студентів, обжалованих о публичне насильство і тяжке ушкоджене тіла та инші провини. Проводить розправі радник висшого суду краєвого Вах. Обжаловане вносить прокуратор Люкс, яко оборонці виступають др. Кос, др. Йоахім і др. Роде а яко товмачі фунґують для рускої мови др. Тит Білїнкевич а для польскої др. Франц Гесс. До розправи завізвано 43 сьвідків. Обжаловані явили ся всі з виїмкою Крата, котрий втік. Яко заступник гал. прокураториї скарбу явився др. Ігн. Вайнфельд. Більшість обжалованих говорить по німецки. Відобране ґенералій тревало звиш годину. З помежи сьвідків явило ся 40. Оборонець др. Роде спротивив ся присутности заступника прокураториї скарбу з причини, що шкода вже покрита втратою кавциї за Крата, в сумі 15.000 корон, а друге внесене оборони

ду когось на ваше місце а тоді будете могли піти. Ваша любов з Фльориною ще не давна, обоє забудете єї в короткім часі. Ви би не повірили, як то чоловік инакше думає, коли одно другому зійде з очий, а що вже коли й цілий рік мине. Отже ще раз вам кажу: я приймив би вас дуже радо за зятя, але Ґудвайн має першеньство до моєї доньки а я маю єго капітал. Ну, як, чи може не полагоджена між нами справа в найправильнійший спосіб?

— Зовсім, пане Ґрегим.

Мужчини устиснули собі руки і Вельстон вийшов. Зрозумів, що не можна нічого вдіяти і що Ґрегим має рацию. Було то прикро для него, але де в гру входить інтерес, там все инше мусить на бік уступити.

Голосний лоскіт прокинув єго з тої задуми. Він глянув в ту сторону, звідки роздав ся лоскіт. Вертільна вежа фірми Аштон & Бабер була по части завалила ся а величезна струя кипячки бухнула із землї високо в гору. Видко, що провертіли були величезну підземну заглубину з нафтою а стиснені ґази гнали тепер ропу у воздух мов би який водограй.

Щось такого в Барельсвіль ще не бувало. Як вже сказано, нафта, яку знайдено в инших, менше глубоких закопах, держала ся зовсім спокійно в своїх підземних заглубинах і треба єї було помпами добувати. Приладу, щоби бухаюче із землї жерело можна було зловити і замкнути а відтак спроваджувати ропу, не було ніякого і тому як робітники, що вертіли, так і урядники фірми Аштон & Барбер стояли зовсім безрадні супротив сего з'явища природи, яке з елементарною силою відбувало ся в їх очах.

За годину зробила ся в тій стороні, де була вертільна вежа, нафтова повінь а густа чорна кипячка плила струями поміж вертільними вежами і барельсвільскими будинками. Завізвано телеґрафічно поміч з сусідних місцевостий, але всі змаганя, щоби жерело заткати, неудали ся. Сила ґазів була все ще так велика, що кожду руру, яку всунено у виверчений отвір, зараз назад викинуло. На улицях стояла кипячка на три стопи високо а люди почали з міста втїкати. Рух помп треба було всюди застановити.

Наконець третого дня, коли вже міліони літрів нафти виплило з виверченої діри, сила ґазів попустила. Кільком відважним і спосібним робітникам удало ся жерело заткати і єго опанувати.

Однак на тім зискала лиш фірма Аштон & Барбер, але положене в місті було все ще дуже небезпечне. Горе, як би хтось необачний кинув запалений сірничок! Нафта би тоді займила ся і Барельсвіль зі всім своїм урядженем сталось би до кількох годин жертвою полуміни. Властителї і робітники творили длятого узброєне войско довкола місц залитих кипячкою, доки єї або не позбирали в бочки або не спустили в старе русло ріки, де єї загасили. Але земля в Барельсвіль насякла була нафтою аж на метр глубоко і деревляні доми долиною так були намокли кипячкою, що небезпечність огню заєдно грозила.

— — — — — — — — — — —

Ґаррі рад був, коли вісім днів минуло і він дістав від Ґрегима свою платню, що міг попращати ся.

— Чи можу зробити вашій родині пращальну візиту? — спитав він.

— Прошу вас, не робіть того — сказав на то Ґрегим. — Моя донька знає, що ви не можете стати єї мужем. Я сказав їй причину того і она згодила ся на то. Ані не втече з вами ані не зробить иншої дурниці, бо знає, що я би єї в такім случаю видідичив. Ви мабудь не довго позістанете в сих сторонах?

— Побуду ще кілька днів, але то вам мушу сказати, пане Ґрегим, що напишу пращальний лист до вашої доньки.

— Про мене, пане Вельстон. Як кажу, сердечно менї жаль, що неможете стати моїм зятем. Бувайте здорові!

*

Було то в день по відправленю Ґаррі'го, коли в Шерпсвіль роздав ся крик, що горить. Отже стало ся то, чого обавляли ся. Хто лиш жив, біг на поміч. Та й Ґаррі.

То горіло в Барельсвіль. Сикавки і приладн до гашеня огню злагоджено в одній хвили і охотнича сторожа пожарна пустилась до Барельсвіль. Коли там приїхала, застала там страшенний заколот. Всї доми були деревляні і стояли цїлими днями на метр високо в нафтї.

(Конець буде).

противить ся присутности сьвідка, секретаря університету, др. Вінаржа, яко пошкодованого. Оба внесення трибунал відкинув. Ректор проф. др. Ґризецкий не міг явити ся з причини недуги.

— На перекір раді громадскій і війтови. В Чернієві, станиславівского повіта, ухвалила рада громадска дня 28 липня с. р., що в сьвята і неділї всї шинки з горячими напитками мають бути позамикані, взглядно що нікому не вільно пересиджувати в коршмі і пити горївку анї продавати горївку від рана аж до години по скінченім богослуженю в церкві. В годину пізнїйше можна пити горївку під нормальну міру і продавати гостям, доки не задзвонять на вечірню. Підчас вечірнї не вільно знов анї пити анї продавати горївки. По вечірнї може шинок бути отворений до 6 год. а по тім часї має бути замкнений аж до рана слїдуючого дня. В будні днї має обовязувати тота сама постанова від 1 цьвітня до 30 вересня поза 8 год. вечером а від 1 жовтня до 31 марта поза годину 6 вечером. Переступаючі сю постанову особи як властителї шинків так і особи, що пересиджували би в коршмі і запивали ся має зверхність громадска карати перший раз карою 5 кор., за другим разом 10 кор. і т. д. аж до 50 кор. а коли би начальник громади не стягав або не хотів стягнути тої кари то має подвійно заплатити за кожду кару. Для точного виконаня сеї постанови придано ще зверхности громадскій взглядно радї громадскій комітет з 8 членів. Ухвалу оголошено письменно і устно з полишенєм 14-дневного реченця до рекурсу (по мисли §. 101 зак. гром. з 1886) до виділу повітового на руки начальника. Коли же нїхто рекурсу не зголосив, то ухвала почала обовязувати. — Небавком опісля, на перекір радї громадскій і війтови зійшли ся майже всї громадяни на довірочну нараду і постановили одноцушно таки зовсїм до коршми не ходити. Чи не пити й дома алькогольних напитків — того наш дописуватель вже нам не доносить.

— Катастрофи. Як вже звістили були телеґрами, завалив ся міст коло міста Квібек, в долїшній Канадї, при чім згинуло 50 людий. Як тепер показує ся, була ся катастрофа далеко більша. Кілька кільометрів повисше того міста будовано новий міст під зелїзницю і для возового руху. Міст піднимав ся на 46 метрів понад воду а розпял єго середного каблука виносила 548 і пів метрів; він був вже на стілько готовий, що можна було перевозити по нім ваґонами материял будівельний. Дня 29. серпня їхала тим мостом льокомотива, що тягнула за собою три ваґони з зелїзним материялом. Під тим тягаром заломив ся міст і в довготї 800 стіп впав у воду потягаючи за собою множество людий, котрі на нім працювали. Були то по найбільшій части самі американьскі робітники. О скілько доси звістно, згинуло 92 людий, котрих по найбільшій части зелїзо моста пороздушувало і страшно покалїчило. Міст, на будову котрого видано шість мілїонів долярів (30 мілїонів корон) мав бути в слїдуючім роцї зовсїм виготовлений і відданий до ужитку. Причиною катастрофи мав бути ликий материял.

Инша катастрофа, при котрій на щастє згинуло лиш 10 людий, стало ся в Опорто в Портуґалїї. Там, в сали редакцийній ґазети „Noticias" на першім поверсї відбувало ся в четвер якесь льосоване. В сали було 500 людий, коли нараз поміст завалив ся і убив 10 людий на місци а 100 тяжко покалїчив. Катастрофа ся зробила в містї страшно пригноблююче враженє; 80 тяжко покалїчених відвезено до шпиталю а прочим подавано першу поміч в аптиках.

— Нещасливі пригоди. Войтїх Банась, 38-лїтний наймит з бровару Лисиничах, що розвозив пиво, спускав оногди в реставрациї Ількова при ул. Коперника ч. 4 бочку з пивом до пивници і спотикнув ся так нещасливо, що бочка покотила ся через него і так єго придушила, що нещасливому, котрого ледви ще живого відвезли до шпиталю, грозить утрата житя. — Рубач Онуфрий Долинний, рубаючи дерево на подвірю реальности при ул. Ягайлоньскій ч. 18 кинув поліном так неосторожно, що поцїлив в голову і зранив тяжко 10-лїтну дївчину, Юлїю Волованківну. — Вчера по полудни в городї „Готелю де Лявс" при ул. Личаківскій якийсь хлопець вдарив при забаві ученика ґімназияльного Генриха В. так сильно в голову, що той стратив притомність. Завізвана стация ратункова сконстатувала у хлопця тяжку рану на голові, а що була й обава потрясеня мозку у него, відвезено єго до шпиталю.

Телеґрами

Відень 2 вересня. Вчерашного дня вголошено два нові случаї занедужаня на віспу і один підозріний случай.

Ішль 2 вересня. Вчера перед полуднем в цїсарскій віллї відбуло ся заприсяженє нового намістника Трролю бар. Шпіґельфельда.

Кронштадт 2 вересня. Пара царска розпочала вчера на яхтї „Штандард" подорож на фіньских водах.

Париж 2 вересня. До „Gaulois" доносять з Танґера, що потверджує ся вість, що всї марокканьскі порти до дня 15 с. м. одержать залоги. — До „Matin" доносять з Касаблянки, під датою 31. серпня, що неприятель розозброює ся. — „Echo de Paris" доносить з Фезу, що роблять ся приготовленя до подорожи султана до Рабату.

Пекін 2 вересня. Вчера розпочали ся надзвичайні конференциї над положенєм держави. Цїсарева покликала найзнатнїйших дорадників цїсарскої родини.

Тегеран 2 вересня. Коли в суботу великий везир вийшов з салї засїдань парляменту, застрілено єго. Виновник мав відобрати собі житє.

Льондон 2 вересня. До „Daily Mail" доносять з Тегерану, що в замаху на вел. везира взяло участь кілька осіб. Один з виновників відобрав собі житє, другого арештовано, прочі втекли. Внаслїдок замаху анархія в краю мабуть розширить ся. На дорогах стало дуже небезпечно. В виду тої ситуациї сумнївають ся дуже, чи хто небудь схоче обняти уряд вел. везира.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).